

POSTANOWIENIE

Dnia 13 października 2016 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Beata Gudowska

w sprawie z wniosku B. Sp. z o.o. w W. obecnie Syndyka masy upadłości B. Sp. z o.o. w upadłości z siedzibą w W.
przeciwko Zakładowi Ubezpieczeń Społecznych Oddział w W.
przy udziale zainteresowanego D. T.
o ubezpieczenie społeczne,
po rozpoznaniu na posiedzeniu niejawnym w Izbie Pracy, Ubezpieczeń Społecznych i Spraw Publicznych w dniu 13 października 2016 r.,
skargi kasacyjnej wnioskodawcy od wyroku Sądu Apelacyjnego w (...) z dnia 14 września 2015 r., sygn. akt III AUa (...),

- 1. odmawia przyjęcia skargi kasacyjnej do rozpoznania,**
- 2. odstępuje od obciążenia masy upadłości B. Sp. z o.o. kosztami postępowania kasacyjnego.**

UZASADNIENIE

Wyrokiem z dnia 14 września 2015 r. Sąd Apelacyjny w (...), III Wydział Pracy i Ubezpieczeń Społecznych oddalił apelację B. sp. z o.o. w W. od wyroku Sądu Okręgowego w W. z dnia 24 listopada 2014 r. oddalającego odwołanie spółki od decyzji Zakładu Ubezpieczeń Społecznych, Oddział w W. z dnia 28 stycznia 2013 r. Zaskarżoną decyzją ustalono, że zainteresowany D. T., jako wykonujący na rzecz spółki pracę na podstawie umowy o świadczenie usług, do której zgodnie z przepisami kodeksu cywilnego stosuje się przepisy dotyczące zlecenia, podlega

obowiązkowym ubezpieczeniom emerytalno-rentowym i wypadkowemu, a spółka – jako płatnik – była zobowiązana do opłacenia z tego tytułu składek.

Zainteresowany D. T. w dniu 28 października 2004 r. zawarł ze spółką B. umowę o dzieło, na podstawie której był zobowiązany do wykonania określonej partii zestawów promocyjnych kosmetyków w przedsiębiorstwie C. S.A. w systemie trzymianowym w okresach w okresie od dnia 28 października 2004 r. do dnia 17 listopada 2004 r., od dnia 10 do 12 grudnia 2004 r., od dnia 23 do 31 grudnia 2004 r., od dnia 2 do 20 stycznia 2005 r., od dnia 10 lutego 2005 r. do dnia 9 marca 2005 r., od dnia 18 marca 2005 r. do dnia 14 kwietnia 2005 r., od dnia 22 do 30 kwietnia 2005 r. i od dnia 3 do 31 maja 2005 r.

Sąd Apelacyjny zważył, że czynności wykonawcze podejmowane przez zainteresowanego w ramach umowy wiążącej go ze spółką B. nie były charakterystyczne dla umów rezultatu, lecz właściwe dla umów starannego działania i wbrew nazwie „umowa o dzieło” zakwalifikował je jako umowy o świadczenie usług i w konsekwencji – oddalając apelację – stwierdził obowiązek ubezpieczenia społecznego na podstawie art. 6 ust. 1 pkt 4 ustawy z dnia 13 października 1998 r. o systemie ubezpieczeń społecznych (jednolity tekst: Dz.U. z 2016 r., poz. 963 ze zm.).

Skargę kasacyjną płatnika oparto na podstawie naruszenia prawa materialnego, a we wniosku o przyjęcie jej do rozpoznania wymieniono przyczyny ujęte w art. 398⁹ § 1 pkt 1 i 4 k.p.c. Skarżący wskazał na występowanie w sprawie istotnego zagadnienia prawnego, „czy gotowy zestaw promocyjny produktów kosmetycznych obejmujący określoną ilość składników wchodzących w skład zestawu oraz wymagający jego przygotowania od podstaw tj. od złożenia kartonika, przez odpowiedni dobór elementów składowych, aż po jego zapakowanie jest dziełem tj. wytworem indywidualnym wykonawcy”.

Podniósł też, że skarga jest oczywiście uzasadniona, ponieważ Sąd Apelacyjny naruszył przepisy prawa materialnego wskazane w podstawach skargi.

Organ ubezpieczeń społecznych wniósł o odmowę przyjęcia skargi kasacyjnej do rozpoznania i zasądzenie kosztów zastępstwa procesowego.

Sąd Najwyższy zważył co następuje:

Zgodnie z art. 398⁹ § 1 k.p.c., Sąd Najwyższy przyjmuje skargę kasacyjną do rozpoznania, jeżeli w sprawie występuje istotne zagadnienie prawne, jeżeli istnieje potrzeba wykładni przepisów prawnych budzących poważne wątpliwości lub wywołujących rozbieżności w orzecznictwie sądów, jeżeli zachodzi nieważność postępowania lub jeżeli skarga kasacyjna jest oczywiście uzasadniona.

Zagadnienie prawne uzasadniające przyjęcie skargi kasacyjnej do rozpoznania musi mieć charakter istotny i ściśle jurydyczny, czyli oderwany od kontrowersji dotyczących dokonanych w sprawie ustaleń lub oceny dowodów, a problem przedstawiony jako przyczyna kasacyjna nie może sprowadzać się do zwykłej wykładni i stosowania prawa ani – oczywiście – do wątpliwości skarżącego odnośnie do prawidłowości rozstrzygnięcia jego indywidualnej sprawy (por. postanowienia Sądu Najwyższego z dnia 16 marca 2009 r., III UK 90/08 i III UK 91/08, niepubl. oraz z dnia 8 września 2008 r., III UK 52/08 i III UK 55/08, niepubl.). W orzecznictwie Sąd Najwyższego wielokrotnie wskazano, że twierdzenie o występowaniu takiego zagadnienia jest uzasadnione tylko wtedy, gdy nie było ono rozstrzygane przez Sąd Najwyższy lub gdy istnieją rozbieżne poglądy wynikające z odmiennej wykładni przepisów konstruujących to zagadnienie (por. np. postanowienia Sądu Najwyższego z dnia 10 marca 2010 r., II UK 363/09, LEX nr 577467 lub z dnia 12 marca 2010 r., II UK 400/09, LEX nr 577468).

W niniejszej sprawie wnioszek o przyjęcie skargi do rozpoznania, ze wskazaniem na przyczynę kasacyjną przewidzianą w art. 398⁹ § 1 pkt 1 k.p.c., sformułowano zagadnienie, które nie ma waloru zagadnienia prawnego. Kwalifikacja umowy stron nie budzi kontrowersji, ustalono bowiem, że indywidualnie oznaczony rezultat nie był przedmiotem umów zawieranych między skarżącym i zainteresowaną, a realizacja umowy polegała na wykonywaniu powtarzalnych, technicznych czynności. Te stwierdzenia wypływają z ustaleń faktycznych, którymi Sąd Najwyższy jest związany (art. 398¹³ § 2 *in fine* oraz art. 398³ § 3 k.p.c.).

Odwołanie się do argumentów wskazujących, że skarga kasacyjna jest oczywiście uzasadniona jest nielogiczne, gdy przedstawia się istotny problem prawny wymagający rozstrzygnięcia przez Sąd Najwyższy, a także nietrafne, skoro z treści skargi, bez potrzeby głębszej analizy oraz szczegółowych rozważań, nie

wynika, że przytoczone w niej podstawy kasacyjne uzasadniają uwzględnienie skargi (por. np. postanowienie Sądu Najwyższego z dnia 5 października 2007 r., III CSK 216/07, niepubl.).

Mając to na względzie, Sąd Najwyższy orzekł jak w sentencji (art. 398⁹ § 1 k.p.c.). O kosztach postępowania orzeczono na podstawie art. 102 k.p.c.